

skal jeg ikke nærmere omtale. I sproglig Henseende skal jeg kun nævne, et vigtigt „hans“ i s. 2, 4de Linie. Der staaer i samme: „Døg skal ingen paa Landet bosat privat Læge være pligtig, at foretage Eighn i større Afstand end ¼ Mill. fra hans Bøltig.“ Jeg antager, at dette skal være sin Bøltig, men det er jo Noget, der har mindre Betydning, idet jeg antager, at det i det Hele vil være nødvendigt at ordne de gode Læger, der ere nedlagte i dette Lovforslag, paa en saadan Maade, at det bliver noget klarere og almeenfatteligere, og ved denne Leilighed vil man da ogsaa kunne foretage de sproglige Rettelser, som der mulig kunde være Anledning til.

David: Dette Lovforslag er fremgaaet af en saa menneskesjærlig Bestræbelse, at jeg ikke kan lade det end billigere det, selv om jeg ikke deler den almindelige Mening, at Erfaring skulde have bekræftet, at Skindede ere blevne begravede. Jeg skal heller ikke underjøre, om og hvorvidt de Bestemmelser, som her ere truffene, ere tilstrækkelige til at fjerne denne Frygt fra dem, som i nogen høj Grad have den; men hvad jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, er, at dette Lovforslag ligesom den ældre Lovgivning om Eighn i en vis Henseende er blevet staaende paa et meget indskrænket Standpunkt, idet man ikke har benyttet denne Lov til at komme til Kundskab om den Mængde Forhold, som det i det andet Thing nedsatte Udvalg har anbefalet til Justitsministerens særdeles Opmærksomhed og tillagt en stor Vægt, men som efter min Overbeviisning, saaledes som Loven er affattet, slet ikke kunne skaffes tilveie. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Placaten af 1829, som for Kjøbenhavns Vedkommende foreskriver de Bestemmelser, der dengang ansaaes for tilstrækkelige for at imødegaae den Frygt, som man nu paa anden Maade søger at imødegaae, ikke indeholdt Noget om egentlige Dødsattesters Udstedelse. Det var først i 1832 ved en Placat af 17de Februar, at det blev pålagt Lægerne at udstede formelige Dødsattester efter et opgivet Schema, altsaa saaliger efter, at Placaten af 13de Januar 1832 havde udvidet Bestemmelserne om Eighn

synet til de øvrige Kjøbstæder og til Landet. Smidlertid havde man med Hensyn til Dødslysninger om Dødsaaragerne, og hvad der underhører, Dødslysninger, der ere saa vigtige til Bedømmelsen af sanitaire og andre Forhold i Landet, ingen andre Forskrifter end dem, der gjaldt for Kjøbenhavn. Disse Forskrifter ere flere Gange blevne forandrede, senest ved et Circulaire, jeg tror af 11te Marts 1848, der endnu staaer ved Magt, hvorefter der som sagt ikke findes det mindste Paalæg om Opgivelse af Dødsaaragerne for Kjøbstædernes og for Landets Vedkommende. Spørgsmaalet om, hvorledes Dødsaaragerne forholdt sig i de forskjellige Lande, er flere Gange kommet paa Dømtale ved de almindelige statistiske Forsamlinger, som have fundet Sted; man har der opfordret de tilstedeværende Delegerede til at udtale sig om, hvorledes det forholdt sig med disse Aarsager i de forskjellige Lande, og hvorledes man troede der at kunne tilveiebringe en almindelig Kundskab om dette Forhold, og det blev da for flere Lande, navnlig for Englands, Belgiens og nogle mindre tydske Staters, Vedkommende udtalt, om man antog at kunne fremskaffe et tilstrækkeligt Overblik over Dødsaaragerne, baade fra Byerne og fra Landdistricterne. Efter det Kjendskab, jeg havde til Forholdene her i Landet, maatte jeg derimod troe, at det ikke vilde være muligt at fremskaffe tilstrækkeligt paalidelige Dødslysninger om Dødsaaragerne paa Landet, medens jeg derimod antog, at det vilde være muligt for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Vedkommende. Det var i Marts 1853 ved Forsamlingen i London, at dette Spørgsmaal kom paa Dømtale. Justitsministeriet, med hvem det statistiske Bureau og Sundhedscollegiet havde corresponderet derom, udstedte ogsaa i Slutningen af 1856 et Circulaire til Dyrighederne og gjennem Sundhedscollegiet til Lægerne, hvorefter man har fremskaffet Dødslysninger om alle Dødsaarager for Kjøbstædernes Vedkommende, og det er siden 1857 indtil nærværende Tid, at vi have en paalidelig og, jeg tør sige, fuldstændig Kundskab til Dødsaaragerne i Byerne, i Kjøbenhavn, men ikke paa Landet. Nu derimod, da Lægerne tal